

Hakiki Benlik

Kalbin ve zihnin etkisiyle, egonun ve ruhun içsel dünyada daima çatışıyor olması kargaşaya neden olmaktadır. Bu içsel kargaşa dış dünyadaki gerçek engellerden çok daha tehlikelidir. Hayatın anlamını keşfetme yolundaki en büyük engellerden biridir. İçsel potansiyelimizi kısıtlayan bu engellerin büyüklüğüne ve küçüklüğüne göre inişler ve çıkışlar yaşamaktayız. Dolayısıyla benliğimizdeki bu kargaşa dinmeyene kadar yaşam denizinde rahata kavuşmak mümkün değildir.

Bu nedenle yolda olmak ve yolda kalmak için ruhun iktidarı tercih değil, bir zorunluluktur. Bunun için uyanmak ve yeniden doğmak gerekir. Ruhun iktidarına kavuşmak için egonun/nefsin karanlık tarafları sevginin ve bilginin ışığıyla aydınlanması gerekir. Egonun karanlık tarafları aydınlanmadan hakiki benliğin ortaya çıkması mümkün değil. Sahte benlikle dünyevi zorluklar içinde ilerlemek ve rahat etmek sanal bir tatminden öteye geçmez.

Hakiki benlik ise kişinin nefsiyle mücadelesini kazanması, büyüklük-küçüklük gibi bütün aşağılık kompleksleri yenerek kendini bilmek, kendini bulmak, kendine gelmek ve kendini aşmak demektir. Ruhun üzerini kaplayan nefsaniyetin kalın çamur tabakasını sıyırmadan insaniyete yani hakiki yaşama ve hakiki benliğe kavuşmak zordur.

Olgunlaşma yolundaki onca acı, onca sıkıntı egonun karanlıklarını aydınlatmak ve ruhun iktidarını sağlamak içindir. Ruhun güzelliklerini -hakiki benliği- egemen kılmak içindir. Çünkü ruhun enerjisi zaman ve mekânın etkisinden münezzehtir. Her şeyin ancak zıddıyla var olabileceğini, kötü olmadan iyinin de olamayacağını söyleyen zıtlar/karşıtlıklar yasasına tabi değildir. Bu nedenle o, egonun/nefsin enerjisi gibi hayatı kirletmez. Aksine sakinleştirir ve de geliştirir.

Ego yıkıcı, ruh yapıcıdır. Ego tutarsızdır, aldatır. Ruh samimidir, aydınlatır. Ego yok etmeyi; ruh var etmeyi sever. Ego "ben" der, başkasını dışlar, bencil davranır, kendi çıkarını gözetir. Ruh "biz" der, başkasını da kendisi gibi görür, özgecil davranır, genel çıkarı yüceltir.

Ego, katılaşmayı ve gerilemeyi; ruh esnekliği ve gelişimi sembolize eder. Ego, fiziksel şartlara bağlı ve bağımlıyken, ruhun potansiyeli özgür ve sınırsızdır. Ego, zaman ve mekânın baskısı altında iken ruh bunlardan özgürdür. Ego zorlaştırıcı ve baskıcıdır, ruh kolaylaştırıcı ve özgürleştiricidir.

Ego, kötümserliği, korkuyu, hüznü, vefasızlığı, sorumsuzluğu, kıskançlığı, zulmü, hayal kırıklığını, uyumsuzluğu, çatışmayı, tembelliği, yıkıcı faaliyetleri, rekabeti, kini, üstünlüğü, istismarı-sömürüyü ve intikamı yansıtır.

Ruh, iyimserliği, cesareti, neşeyi, sevinci, samimiyeti, sadakati, sorumluluğu, vefayı, özgünlüğü, özgürlüğü, uyumu, barışı, zenginliği, çalışkanlığı, hakikati, yapıcı faaliyetleri, bolluğu ve bereketi, yüce gönüllülüğü, bağışlamayı ve sevgiyi yansıtır.

Egonun ve ruhun çatışmasında kalp, ruhun iradesiyle birleşmek ve ona güç vermek isterken, zihin, tersini yaparak egonun iradesiyle birleşerek zihni güçlendirmektedir.

Kalp ruhun iradesine teslim olurken, zihin egonun iradesinde kalmakta ısrar eder. Kalbin-ruhun iradesi güçlenince, egonun-zihnin iradesi zayıflar. Böylelikle egonun iradesi etkisizleşir ve ruhun iradesi devreye girer. Ruhun iradesi yenilenmeye ve dönüşüme açık iken, egonun iradesi eski kalıplara tutunur. Asla yenilenmek ve dönüşmek istemez.

Yusuf Beğtaş